

ledes end jeg, og jeg antager, end de fleste øvrige Medlemmer i Forsamlingen, og dette bør vistnok tillægges en væsentlig Bægt. Mine Tanker gaae derfor ud paa, at man skal undlade at gaae ind paa disse Redfættelser, indtil vi komme til at foretage en almindelig Regulering af samtlige væstindiske Forhold, hvor vi saa alvorligt kunde tage under Overveielse, hvorledes vi skulle tilveiebringe den fornødne Balance mellem Verdens Indtægter og Udgifter.

Jeg skal blot ganske kort endnu tillade mig at omtale et andet Punkt i Finansudvalgets Betænkning, som henhører til dette Affnit, skjøndt det er et af den Slags, hvortil der ikke er knyttet nogen bestemt Indstilling, og med Hensyn til hvilket Medlemmerne af Forsamlingen, ligesom i flere andre lignende Tilfælde, unægteligt befinde sig i nogen Forlegenhed, idet man ikke veed, hvilken Betydning man skal tillægge det. Det er nemlig med Hensyn til de Udgifter, som det er foreslaaet, at der skulle udredes af Statskassen til Missionsvæsenet for St. Thomas og St. Croix, og hvor det er udtalt af Udvalget, at det vel for denne Gang vilde indstille, at man skulde bevilge Summen, men, at det forventes, at slige Udgifter ikke for Fremtiden komme paa Statskassen, idet der maatte træffes en saadan Ordning af Forholdene, at Præsterne og Kirkebetjentene kunde nyde deres Lønning, deels af Landkassen og deels af Menighederne paa Verne. For at ikke denne Bemærkning skal faae en aldeles eensidig afgjørende Betydning paa Forholdene senere, skal jeg blot tillade mig et Par Bemærkninger derom. Det maa nemlig erindres, at, forsaavidt der er Tale om, at Lønningen til Præsterne og Kirkebetjentene skal udredes af Landkassen, saa synes det aabenbart paa ingen mulig Maade at kunne gaae an, thi det maa erindres, at Landkassen er det samme som Kommunekassen, som Amts-kassen eller Sognekassen; denne Kasse har sine Indtægter af samtlige Beboere i Kommunen, men da nu et langt overveiende Fleertal af disse Beboere ikke høre til den lutheriske Menighed, om hvilken her er Tale, saa vilde det dog, idetmindste saa synes det mig, være en Ubillighed, at ville paalægge Befjenderne af alle andre Religions-samfund, — der er

som sagt et langt overveiende Fleertal af dem paa disse Der — at betale til den lutheriske Menigheds Præster, medens Landkassen ikke giver noget Tilskud til at lønne de andre Religions-samfunds Præster og Kirkebetjente. Hvad Bidragene fra Menighederne angaaer, da maa det bemærkes, at Menighederne ved frivillige Bidrag allerede udrede en betydelig og den væsentligste Deel af Geistlighedens Lønning. Efter hvad der er opgivet for mig, har saaledes de lutheriske Geistlige paa St. Thomas omtrent $\frac{2}{3}$ af deres Indtægter ved frivillige Bidrag fra Menigheden. Dersom man altsaa skulde lade Menigheden specielt fuldstændig lønne sine Præster og Kirkebetjente, saa maatte det stee ved Udskrivningen af en Skat til det Belsøb, som man anseer det nødvendigt at tillægge disse forskjellige Betjente, men derved vilde i det Væsentlige ikke vindes noget stort; det vilde blot være et forøget Bidrag af omtrent $\frac{1}{3}$, som skulde udskrives efter ganske nye Beskatningsregler; og som det vilde være betænkeligt at paalægge den lutheriske Menighed, paa samme Tid, som de øvrige Menigheder, navnlig andre Religions-samfunds Missionsmenigheder paa Verne, som have den største geistlige Virksomhed, væsentligen faae deres Præster lønede og Menighedens øvrige Udgifter bestridte ved Tilskud fra Missions-selskaberne, navnlig i England og Tydskland; saaledes er det f. Ex. opgivet mig, at de mæhrske Brødre, som have en væsentlig Indflydelse paa Verne, have et Tilskud fra Europa af mellem 30—40,000 væstindiske Dalere eller Species aarlig og forarsage selve Menigheden er overordentlig ringe Udgift, som forholdsvis er langt ringere end den Udgift, som den lutheriske Menighed nu allerede har til sine Præster. Jeg skal ikke afgjøre, hvorledes dette Forhold endeligen kan ordnes, men jeg har ikke villet undlade at udtale dette, eftersom Udvalget har henstillet denne Sætning saaledes, at den gjør Fordring paa at tillægges en vis Bægt, og det derfor er blevet nødvendigt at gøre opmærksom paa, at der er en væsentlig Betænkelighed ved at gaae ind paa Ordningen af Forholdene i alt Fald i den Retning, som Udvalget har foreslaaet.

Bregendahl: Forsaavidt den ærede Ordfører yttrede, at han antog, at mine Øtringer